

ENSIMMÄINEN TÄRKEÄ ASKEL

Pietari. Helmikuun 21 pnä 1907.

Eilen lausimme toivomuksen, että menshevikit, jotka puhuvat „Russkaja Zhizn” lehdessä⁵¹ hyvin sosialidemokratian itsenäisyydestä, alkaisivat noudattaa oikeata politiikkaa.

Toissa iltana pidettiin kadettien kokous, joka teki kaikki nämä toiveet tyhjiksi...

Se tapahtui seuraavasti.

Helmikuun 19 päivänä iltapäivällä pidettiin sosialidemokraattisen duumaryhmän kokous. Ehdotettiin mentäväksi kadettien järjestämään yksityisneuvotteluun. Osa edustajista pani sitkeästi vastaan. He sanoivat, että työväenluokan edustajien on häpeä käydä liberaalisten porvarien luona, jotka hierovat kauppoja Stolypinin kanssa, että sosialidemokraattien pitää noudattaa proletaarista eikä kadettien politiikkaa, että heidän ei pidä viedä talonpoikaa mukanaan liberaaliherran luo eikä auttaa *kadettilaisen* „vasemmisto”-blokin muodostamista. Menshevikit ajoivat läpi oman päätöksensä.

Helmikuun 19 päivänä illalla pidettiin Dolgorukovin asunnossa kokous, johon osallistui noin 300 „oppositioon” kuuluvaa Duuman jäsentä: kadetteja, *narodovetseja* (Puolan mustasotnialaisia natsionalistiporvareita), kaikki vasemmistolaiset, trudovikit, eserrät ja... sosialidemokraatteja. Osa sosialidemokraattisista edustajista ei lähtenyt kadettien luo.

Mitä kadetin luona pidetyssä kokouksessa tapahtui?

Kadetin luona pidetyssä kokouksessa kaikki vasemmistolaiset, kaikki demokraatit, pikkuporvarit (narodnikit,

trudovikit, eserrät) ja kaikki kadettimaiset sosialidemokraatit *allekirjoittivat kadettien ehdotukset*. „Tovarishtsh” lehden kertoman mukaan menshevikit tekivät muodollisen varauksen, ettei heidän päätöksensä ole lopullinen — pitää vielä kysyä fraktiolta. „Retshin” (kadettien pää-äänenkannattaja) uutisen mukaan *ei kukaan* tehnyt mitään varauksia.

Siis sosialidemokraatit hyväksyivät liberaalien uskollisten orjain tavoin heidän koko suunnitelmansa, luovuttivat puhemiehistön enemmistön (kaksi paikkaa kolmesta) kadeteille, suostuivat siihen, että kolmannen paikan ottavat trudovikit, *jotka siten tulevat sidotuiksi kadetteihin*, suostuivat olemaan selittämättä kansalle sitä, mikä poliittinen merkitys on puhemiehistön valitsemisella, miksi jokaisen tietoisien kansalaisen on *välttämättä* ratkaistava tämä kysymys puolueen näkökannalta eikä yksityisen, kulussien-takaisen kaupanhieronnan tietä.

Voidaanko moista menettelyä puolustella sillä, että pelätään Duuman mustasotnialaisen puhemiehistön valitsemista? Ei voida. Osoitimme jo eilen tov. P. Orlovskin kirjoituksessa, että mustasotnialaiset *eivät voineet* voittaa, *jakaantuivatpa* äänet kadettien ja vasemmiston kesken *miten tahansa*.

Todellisuudessa menshevikkien politiikkaa ei määrää mustasotnialaisen voiton vaara, vaan halu olla avulias liberaaleille.

Mitä politiikkaa sitten sosialidemokraatit ovat velvolliset harjoittamaan?

Joko pidättäytymään niin kuin sosialistit, jotka pysyvät syrjässä vapauden pettäneistä ja kansaa riistävästä liberaaleista, tai johtamaan mukanaan taisteluun kykenevän demokraattisen pikkuporvariston sekä mustasotnialaisia että liberaaleja vastaan.

Edellinen politiikka on sosialisteille välttämätön silloin, kun *kaikkien* porvarillisten puolueiden väliset oleelliset eroavaisuudet demokratiasta käytävän taistelun kannalta ovat jo kadonneet. Sellaista tavataan Euroopassa. Vallankumousta ei ole. Kaikki porvarilliset puolueet ovat menettäneet kykynsä taistella demokratian puolesta ja taistelevat vain isäntien *tai pienisäntien* pienten, voitonpyyeteisten etujen puolesta. Sellaisissa oloissa vain sosialidemokratia *yksin* puolustaa demokratian etuja ja samalla

kehittää jatkuvasti joukkojen edessä sosialistisia katso-
muksiaan.

Jälkimmäinen politiikka on välttämätön silloin, kun on vielä olemassa edellytyksiä porvarillis-demokraattiselle val-
lankumoukselle, kun työväenluokan lisäksi on olemassa
tiettyjä porvarillisia tai pikkuporvarillisia kerroksia, jotka
kykenevät taistelemaan proletariaatille välttämättömän
demokratian puolesta.

Venäjällä on nykyään välttämätöntä jälkimmäinen poli-
tiikka. Unohtamatta hetkeksikään sosialistista propagan-
daansa, agitaatiota, proletaarien järjestämistä luokaksi
sosialidemokratia, *kulkien yhdessä* demokraattisen pikku-
porvariston kanssa, on velvollinen aina sopivassa tilaisuus-
dessa *lyömään* sekä mustasotnialaisia että *liberaaleja*.

Sillä liberaalit (kadetit, narodovetsit (?), demokraattis-
ten uudistusten puolue y.m. y.m.) ovat jo kääntäneet päät-
täväisesti selkensä vallankumoukselle ja tehneet sopimuk-
sen itsevaltiuden kanssa kansan vapautta vastaan, josta
he valheellisesti jaarittelevat. Nyt paljastuu vieläpä sekin,
että viime vuonna kadetit *auttoivat hallitusta* saamaan
Ranskalta *kaksi miljardia* kenttöoikeuksia ja ampumisia
varten, sillä Clemenceau sanoi kadeteille suoraan: lainaa
ei anneta, jos kadettipuolue esiintyy virallisesti lainaa
vastaan. Kadetit kieltäytyivät esiintymästä lainaa vastaan
peläten menettävänsä huomisen *hallituspuolueen* aseman!
Venäjää eivät tulittaneet ainoastaan trepovilaiset kone-
kiväärit, vaan myös kadettien ja ranskalaisten miljoonat.

Kadettien hegemonian tukeminen on vallankumoukselli-
sille sosialidemokraateille sallimatonta. Mutta ei riitä se,
että he vastustivat kadettikokoukseen menoa helmikuun
19 p:nä. Heidän on vaadittava jyrkästi ja ehdottomasti, että
fraktio luopuisi kadettimaisesta politiikasta ja ajaisi Duu-
massa suoraan ja avoimesti proletariaatin itsenäistä
politiikkaa.

Puhemiehistöä koskevassa kysymyksessä sosialidemo-
kraattien olisi pitänyt sanoa: omaa puhemiehistöä me emme
halua. Me kannatamme vasemmistolaisten tai trudovikkien
koko ehdokaslistaa *kadetteja vastaan*, s.o. kaikkia kolmea
puhemiehistöehdokasta kadettiehdokkaita vastaan, ja pidät-
täydymme, jos trudovikit meidän varoituksistamme huoli-
matta menevät kadettien perässä. Vasemmistolaisen
ehdokkaan asettaminen olisi joka tapauksessa ollut

välttämätöntä, vaikkei olisikaan ollut varmoja toiveita, että tämä ehdokas tulee valituksi; äänimäärä, jonka hän olisi saanut ensimmäisessä äänestyksessä, olisi osoittanut, mihin voimiin sosialidemokraatit voivat perustaa laskelmansa, kun joudutaan taistelemaan kadetteja vastaan. Ja jos hänellä tällöin olisi osoittautunut olevan ääniä enemmän kuin kadetilla, vaikkakin vähemmän kuin ehdoton enemmistö, joka on välttämätön valituksi tulemiselle, niin tämä äänestys olisi osoittanut kansalle selvästi, ettei Duuma ole kadettilainen, että kadetti *ei ole* Duumassa *kaikki kaikessa*.

Puhemiestön vaalit eivät ole pikku asia. Ne ovat ensimmäinen askel, jonka jälkeen seuraa toisia. Arpa on heitetty.

Joko kadettimainen politiikka, ja silloin sosialidemokraatit muuttuvat itse asiassa liberaalien lisäkkeeksi.

Tai vallankumouksellisen sosialidemokratian politiikka, ja silloin me aloitamme *oman* lippumme avoimesta nostamisesta emmekä kadeteille kumartamisesta. Silloin me emme käy kadettien luona. Silloin me kutsumme pikku-porvarillista ja etenkin talonpoikaisdemokratiaa taisteluun sekä mustasotnialaisia että liberaaleja vastaan.

„Novyi Lutsh” № 2.
helmikuun 21 pnä 1907

Julkaistaan „Novyi Lutsh” lehden
tekstin mukaan